

Virtutis Solidæ Præcipua Impedimenta, Subsidia, Et Incitamenta

Commentationibus Illustrata, Omnium Usui Aptatis. Quæ Servire Insuper
Poterunt Pro Argumento Concionum: Uti Et Considerationum Tempore
Exercitiorum; præsertim verò pro gemino sacræ collectionis triduo; prout
ex subjectis hunc in finem elenchis patet. [...] Partes Tres

Subsidia

Bellecius, Aloysius

Ratisbonæ [u.a.], 1755

§. I. Lucrum aliàs cessans.

Nutzungsbedingungen

[urn:nbn:de:hbz:466:1-55547](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-55547)

§. I.

Lucrum aliàs cessans.

I. **M**ortalium vita non est nisi ca-
tena ex recurrentibus quavis ^{1.} *Amisso*
die actionibus contexta; hæ si debita *innume-*
cum perfectione exercentur, sunt *rabilium*
actus virtutum. Proin nostra omnis *graduum*
vita erit catena aurea continuarum *gratia, &*
felici serie subsequentiū se mutuò *gloria.*
virtutum, si illæ sanctiori modo per-
ficiantur. Cūque secundū Theo-
logiæ placita (d) salutari cuilibet
actui, si à justo patretur, respondeat
gradus gratiæ inhærentis; & cū cui-
libet gradui talis gratiæ etiam compe-
tat gradus gloriæ in cœlo æternū
duraturæ, sequitur, quòd opera quo-
tidiana accuratè obita, sint catena
aurea non solū innumerabilium vir-
tutis actuum, sed insuper innumera-
bilium graduum gratiæ in hac vita

A 3

&

(d) Conc. Trid. sess. 6. can. 32. *Si quis dixerit . . . ipsum justificatum bonis operibus . . . non verè mereri augmentum gratiæ atque eti- am gloriæ augmentum, anathema sit.*

& dein gloriæ in altera, beata serie à se invicem dependentium.

Quolibet die minimum viginti circiter diversæ actiones peraguntur; adeoque per hebdomadam ejusmodi functionum numerantur minimum centum sexaginta: mensis autem spatium sexcenta quadraginta. Itaque his, si perfectè fiant, lucratur mensis spatium sexcentos quadraginta gradus gratiæ in hac vita, & totidem gloriæ in altera. Si autem imperfectè, tepidè, malè perficiantur, omnium horum irreparabilis jactura fit.

Est autem unicus talis gratiæ & gloriæ gradus res tanti pretii, ut pro unico ejusmodi obtinendo, dæmones libentissimè millies multiplicata inferorum supplicia essent passuri; & si Beati capaces doloris forent, neglectionem etiam unius gloriæ gradus æternis lacrimis essent persecuturi. Nunc quidem hoc lucrum cessans, inestimabilem hanc ac nunquam reparandam tot graduum gratiæ & gloriæ

riæ amissionem infelici risu cæci contemnimus. At ô quàm aliam in articulo mortis, quàm diversam in iudicio de horum irreparabili dispendio sententiam feremus!

Proin, ô destinata cœlis anima! mentem, quæso, collige, & lucri, quod perdis, magnitudinem perpende. En! si hanc, quam præ manibus habes meditationem, lectionem, aut aliam occupationem rite compleveris, incomprehensam Divinæ Naturæ formositatem clariori obtutu æternùm intueberis: intensiori eandem amore perpetuò complecteris, majorique beatitudine sempiternùm frueris. Nam quemlibet supernæ virtutis actum à justo positum, mereri novum cœlestis gloriæ gradum docet fides. (e)

Contrà verò si eandem malè & oscitanter perfeceris, amittis integram æternitatem majoris cujusdam beatitudinis: perpetuò perennem illam Divinitatis amabilitatem uno gra-

A 4

du

(e) Conc. Trid. sess. 6. can. 32.

du minùs intensè amabis, minùs clarè cognosces; quotque hætenus opera negligentius deproperasti, tot æternitates clarioris cognitionis DEI, intensioris ejus amoris ac majoris felicitatis perdidisti.

Ad hæc jam quæ tibi mens? ah! tota æternitate majori beatitatis gradu carere, & quidem ob nihil: sæculis æternùm duraturis DEUM minùs amare: DEUM infinitè bonum in se, infinitè beneficum erga te, hunc minùs amare: infinitam illius venustatem æternùm minùs perspicuè intueri; idque ob turpem ignaviam, quæ tam facili negotio excuti potuisset. Enimvero cælis dignus haud est, cui tanti lucri jactura non dolet.

Ah! dolet, ô Conditor siderum! heu! quid egi, dum illud opus imperfectè peregi? Vah! integra æternitate majoris felicitatis prodigè me abdicavi. Occasionem perpetuò Te, ô Amor pulcherrime! apertiùs intuen-
di, & ardentiùs amandi temerariè neglexi

glexi; & (ô fluite lacrimæ!) ob levem commoditatem neglexi.

O *DEUS* *ulciscens!* (f) si ob actionem diurnam segniùs exactam me oculo privares, vel manu aut pede mutilares, dolerem; huicque calamitati multo gemitu parentarem. En! ob eandem negligentiam spolias me nova gratiæ stola, sublimiori gloriæ corona, altiori que throno; & rideo, dispendii magnitudinem vilipendens. Et hoc agit (obstupefcite Seraphini!) Religiosus, Sacerdos, qui scit, & fateretur, unius talis gradûs ademptionem, sensuum omnium ac ipsius etiam vitæ amissionem immensum excedere.

Et hoc est, Divine Judex! quod capitalem me reddit; (*nam confitebor adversum me injustitiam meam.*) (g) Quòd enim homines mundani, familiæ negotiis distracti, ejusmodi detrimenta minùs curent, culpabile quidem est, mitiùs tamen ferendum; cum ob vitæ

A 5 condi-

(f) Psal. 98, v. 8. (g) Psal. 31, v. 5.

conditionem aliquatenus excusari mereantur. At verò quòd Religiosus ego, cujus omnis vita non nisi continua gratiæ amplificatio esse oporteret; quòd sacerdos, qui calorum gaudia infinita esse ac æterna credo, idque alios etiam doceo; quòd, inquam, ego non majori desiderio flagrem, Te ultimum Finem meum clariùs videndi, ac intensiùs amandi, quàm stupidus & rudis Indus; quòd mihi plus doleat jactura vilis reculæ, quàm altioris gloriæ; quòd mihi perinde sit, primum an infimum in cœlo locum obtineam, modò aliquem obtineam; id enimvero indigna, turpis, execranda, & ab Epicuro afflata rerum cælestium vilipensio est, quæ ultricibus flammis quàm diutissimè castigari meretur. Verùm, ô Domine! cum concesseris lumen, quo agnoscerem rei indignitatem, da quoque auxilium, quo adjutus, etiam emendem agnitum errorem.

II.
Jactura
plurimo.

II. Præterea quodlibet opus, debita cum perfectione patratum, affert Divinæ

vinæ Majestati honorem, Ecclesiæ triumphanti gaudium, militanti meritum, purganti levamen. Singula minutatim expendantur. Quotidiana ejusmodi operatione, præsertim sacrificio aut penso sacerdotali rectè persoluto, possemus modò obtinere alicujus peccatoris conversionem: modò impedire innocentis cujusdam corruptionem: nunc mereri piacularis animæ liberationem. O quanta hinc merita in nos quoque redundarent!

Possemus non rarò avertere publicam quandam calamitatem, impendentem Ordini vexationem, hæresum propagationem, morbos, incendia, luem; nisi irrepens tepor aliúsve nævus actionem vitiaret, & superna merendi virtute exueret. Quòd enim operibus bonis ejusmodi mala propulsare, & salutaria etiam aliis dona promereri valeamus, fidei dogma est, constanti Ecclesiæ praxi confirmatum, fundatumque in comunione Sanctorum, quam in symbolo profiteamur.

Insuper

Insuper anima, suis actionibus accuratè obeundis intenta, est *lampas ignea*, (h) quæ charitatis oleo animata, in domo DEI aliis quoque constanter lucet, & ardet; nam *per bona opera proximis nostris lucis exempla monstramus*. (i) est *altare aureum*, (l) ex quo thymiama orationis ad thronum DEI perpetuò ascendit; tunc quippe secundùm Christi monitum, (m) *sine intermissione oramus; cùm opera DEO placita exercemus*. (n) Denique similis est illis *Seraphinis*, (o) qui nunquam intermisso alarum motu, Divinam Majestatem continenter laudant; *optimum enim DEUM tota die laudandi medium est, quidquid egeris, agere bene*. (p)

Jam verò supremum Numen assiduè laudare, semper orare, aliis prælucere, justitiæ flagella arcere, meritis in horas ditescere, quanta hæc lucra,
men-

(h) Dan. 10. v. 6. (i) Greg. M. hom. 13. in Evang. (l) 3. Reg. 7. v. 34. (m) Luc. 18. v. 1. (n) S. Hilarius in Psal. 1. v. 2. (o) Isa. 6. v. 3. (p) Aug. super Psal. 3. v. 4. concione 2. in fine.

mentisq̄ue decora sunt? & en! omnia hæc perdita cessant, si easdem functiones negligentius expleverimus. Non jam lampas, altare, Seraphini; sed *palea & favilla*, (q) *arbores infructuosæ*, (r) *pannus menstruata*, (s) *uva fellis* (t) erimus, in qua nec botrus à putredine immunis reperietur; Jobi erimus tetrīs ulceribus toto corpore cooperti.

Quid enim aliud sunt operationes minùs bene peractæ quàm foedæ fordes, rami steriles, putres racemi, pestilentes maculæ, omnem *filia Regis ab intus gloriam & pulchritudinem* (u) corrumpentes. Enimvero vel cæci sumus, si jacturæ magnitudinem non penetramus; vel stulti, si agnitam non prævertimus. O Domine! qui es *sanctus in omnibus operibus tuis*, (x) da gratiam, quotidianis posthac negotiis ita vacandi, ut tibi gloriæ, proximo salutis, mihi merito sint.

III. Deni-

(q) Job. 21. v. 18. (r) Judæ. v. 12. (s)
 Isaïæ 64. v. 6. (t) Deuter. 32. v. 32. (u)
 Psal. 44. v. 14. (x) 144. v. 13.

III.
 Uti & per-
 fectionis
 dispendi-
 um.

III. Denique Religiosi qui sumus, tenemur sub gravi peccato tendere ad perfectionem nostro statui congruentem. Jam verò ex mente Ascetarum remedium satisfaciendi huic nostræ obligationi efficacissimum & facillimum est solers cura opera quotidiana bene peragendi; cùm hæc sit brevior, facilior, & certior ad sanctitudinem via. Hæc enim consistit in eo, ut agamus, quæ DEUS & quomodo vult; id autem facimus, functiones consuetas accuratè obeundo. Proin hæc actionum accuratio est facillimum & efficacissimum subsidium ad magnam sanctitatem brevi tempore & certò perveniendi.

Et hinc interroganti, qua via quis ad culmen virtutis expeditiùs valeat eluctari, hanc ipsam operum integritatem mellifluus Abbas designat; qualia enim hæc fuerint, tales & nos erimus: perfecti, si perfecta: mali, si mala; cùm ipsa Christi sanctitudo triginta annorum spatio in sola hac operationum diurnarum bonitate consistite.

stiterit. Nec alia solertia *mulier* illa Proverbiorum cap. 13. *fortis & beatæ* encomium promeruerit, quàm apprehendendo *fusum*, quærendo *lanam & linum*, dando *cibaria ancillis suis*, *agrum* emendo, *vineam* plantando. Nec alio conatu Aloysius, Stanislaus, aliiq̃ue brevissimo vitæ cursu ad stupendam adeò sanctimoniam pervenerint, quàm communia non communiter agendo. Igitur verè nobismet ipsis inimici sumus, nec levi supplicio digni, si adjumento tam facili & efficaci solerter uti, eoq̃ue obligationi tam gravi ac principi satisfacere negligamus cum irreparabili religiosæ perfectionis dispendio.

Quosque tandem, ô Superi! solummodo æternorum incuriosi erimus, qui jacturæ teruncii adeò indolemus? Ergone solum coelestia ejus generis lucra sint, quæ meritò vilipendantur, & sine detrimento perdantur? Solane perfectio vilis adeò res sit, ut ne quidem remedio tam facili comparari mereatur, & cujus neglectio jure in
postre-

postremis habeatur? O DEUS virtutum! (y) qui vis, ut in omnibus operibus meis præcellens sim, (z) revelatandem oculos meos, (w) ut agnitione tot lucrorum pretio, eorum amissionem jugi dolore defleam, ac deinceps caveam.

§. II.

Damnum secus emergens.

I.
Mors tristior.

I. **O** quantopere aliquando in limine æternitatis constitutos hæc cogitatio torquebit: potuissem vivere sanctè, idque tam facili remedio potuissem, modò illum in quocidianis functionibus languorem excussissem: modò præscriptas iis perficiendis industrias servassem: modò bonam intentionem sæpius elicuissem. Ah! hæc omnia tam commodè fieri poterant non alia, solùm aliter agendo.

At modò (ô detestabilem ignaviam!) per illas ipsas actiones, sacrificia,

(y) Psal. 8. v. 11.
(w) Psal. 118. v. 18.

(z) Eccli. 33. v. 23.